

Diplomová práce – Kateřina Kolrosová :Rozvoj tvořivosti prostřednictvím artefietiky u dětí mladšího školního věku – projekt Svět indiánů

Z hlediska formální stránky splňuje diplomová práce všechny náležitosti – rozsah diplomové práce, strukturu, členění, citace, abstrakt.

Stylistická stránka diplomové práce je velmi dobrá. Po jazykové stránce neshledávám velká pochybení - použití hovorového tvaru (mohou/můžou), nesprávná stavba věty, „...dílo bylo zbořeno...“ používá se v jiných spojeních, vynechání písmene. Od str. 61 pak pravidelně chybí tečky na konci jednotlivých odstavců. Bylo způsobeno zřejmě překopírováním (doba trvání, pomůcky, místo konání, cíle, úvod, otevírací rituál).

Po obsahové stránce v teoretické části nemám až do samotného projektu připomínky. Námet a projekt Svět indiánů je velice zajímavý a pro děti velmi inspirující především v rozvoji kreativity na jedné straně a spolupráci, přátelství, zodpovědnosti na straně druhé.

Určitý problém v popisu i obsahu činností se objevuje např. na str. 63, kde diplomantka uvádí „...práce s nestandardním materiálem děti moc bavila...“ Co je standardní/nestandardní materiál, pokud byly použity látky různých barev a velikostí, barevná klubka vlny, šátky, přírodniny (kamínky, klacíky, mušličky a knoflíky).

Na str. 64 – „...totem je jedním z nejtypičtějších znaků indiánů...“ – je totem „znak“ indiánů nebo je to rituální objekt?

Na str. 72 v ledolamce si podle diplomantky beze slov děti zahrají na zvířata (každé dítě si bez jakékoliv domluvy předem zvolí jakékoliv zvíře, vcítí se do zvířete, pohybuje se co nejpřesněji, atd.), zdraví se (beze slov) a mlčky spolu komunikují. Na závěr ledolamky děti hádají (až se všichni pozdraví a ustanou v komunikaci), kdo jaké zvíře „napodoboval“.

Pokud má kdokoliv vstoupit do sociální role zvířete, tak termín „napodobovat“ je zavádějící. Určitý problém v komunikaci (rozhovoru), musí zákonitě nastat, pokud se potkají např. pes/kočka, lev/gazela, slon/myš, atd.

Na str. 74 – co je „indiánská hudba“?

Na str. 79 – „... Zkus se úplně zklidnit..... Od této chvíle to je tvé tajné místo... pomalu otevři oči...“ děti malují své tajné místo. Nebylo by vhodnější, aby malovaly tajné místo Malého stromu? Motivovat je, aby si představily jak vypadalo místo Malého stromu. Vycházím z přílohy č XVII (v diplomové práci označeno chybně XVI), že indiáni mají své tajné místo, které se snaží prozradit, natož namalovat. Domnívám se, že děti mladšího školního věku ještě nemají své tajné místo, svůj strom. Proto jsem ocenil úryvek z knihy, který o těchto místech pojednává, ale navazující část motivace diplomantkou je proti smyslu předlohy a pokud je to myšleno doopravdy, degraduje „tajemství“. Z výše uvedených důvodů považuji příklady otázek reflexního dialogu za ne zcela vhodné. To platí i u některých předchozích reflexních dialogů. Příklady otázek se opakují, nejsou zajímavé a kreativní.

Na str. 80 u ledolamky je nebezpečí širokého záběru možností výběru co mohou mít kamarádi konkrétně společné (od zvířat, květin, věcí, atd.), že se nemusí dvojice, skupinky dát dohromady.

Na str. 81 – chybně uvedena příloha (XVII místo XVIII). Pokud jde o samotný tanec – děkování slunci – je škoda, že v průběhu celého projektu je závěrečný rituál míněn pouze jako ztišení beze slov a chycení se za ruce. Respektuji skutečnost, že každý rituál má mít přesná pravidla, ale i rituál rozloučení, ukončení setkání může mít několik variant. Totéž platí i o vstupním úvodu, který by mohl být alespoň minimálně pozměňován podle momentálních sociálních vztahů skupiny.

I přes všechny výše uvedené „připomínky“ považuji tuto práci za velmi dobrou. Nedostatky, které zmiňuji jsou zapříčiněny zřejmě menší zkušeností diplomantky.

V Českém Krumlově dne 16. srpna 2009

Mgr. Jiří Pokorný

